

дигна гоненіє на хрістіанете, и радеше да истреби ѿ своє то царство име то хртѣво, и преслѣкный градъ Награнъ дѣто вкрѣваше во хртѣ, сз лѣсть зема, и погуби безчисленно множество вкрныхъ: єднїи во огинь изгорѣ, а дрѣги истрече, и честнѣйшаго князѣ Арѣда сз градски те старѣишины оуби. За коє то катѣ чѣха благочестиви те царіє Іустинъ и єлезвѣи, сожалѣха многѣ за неповинна та излиена крѣвь хрістіанска: и писа Іустинъ єлезвѣю повдигаючи го на врань противъ сквернаго Дѣнаана, да ѿмѣсти онаа неповинна крѣвь.

Прехвѣлный же царъ єлезвѣи исполнисе сз рѣвность, и катѣ собрѣ сичка та скола вѣинска сила, поидѣ на Дѣнаана жидовина сквернаго, и катѣ быдѣ врань велика, сз хртѣва пѣмощь єлезвѣи порази полкове те Дѣнаановы, и всичка та сила нѣгова до конца сотри, и самогѣ Дѣнаана сз нѣговите сребдници посѣче. И катѣ зема царство то, очищавашего ѿ нечистоты те жидѣвски и иѣзычески, а слава та на името Гдѣ нашегѣ Іиса хртѣ разширѣвашесе: и многѣ ѿ єврее те, и ѿ дрѣги те цю живѣхѣ во Омирѣтска та землѣ иѣзычници и скаха да се покѣрстятъ, но немаше погѣва єпископъ, ни свѣщенникъ, ни дѣконъ, и ни єдинъ ѿ клирицы те, защѣ всичкїи чинъ дѣхѣвный ѿ Омирѣтско то царство скверный Дѣнаанъ вѣше истребилъ. За това блаженный єлезвѣи прати ко свѣтѣйшемѣ патріархѣ Александрѣискомѣ Протѣрїю, и возвѣсти мѣ за всичко подрѣвнѣ, какъ мѣ Бгъ помогна, и моли го, да ивѣре мѣжа мѣдра, словѣсна и добродѣтелна, и дѣто знає добрѣ вѣтхїи и нѣвкїи закѣтъ, и катѣ го направи сз рѣкоположенїемъ єпископа, да имъ го испроводи во омирѣты со всичка та потреба церкѣвна.

Такѣво писмо во Александрїа катѣ дойдѣ, возрадѣвасе патріархъ о со всички хрістіане, защѣ Бгъ даде пѣмощь на хрістіане те, и сокрѣшиха нечестивы те. Трѣсеше прѣчее сз прилѣжанїемъ єдногѣ таковаго челоуѣка достѣйна, за да го посвѣти єпископа, и скѣро при єлезвѣи да го испроводи. Приводиха мнозина блаженнѣйшемѣ Протѣрїю, но несѣ намери ни єдинъ прѣдъ нѣго на това дѣло оубѣденъ. Обрѣнасе прѣчее патріархъ о на молитва и всенѣшно вѣдѣте, самъ Гдѣ да ивѣре, и да покаже, когѣ то знає, да є достѣинъ за єднѣ такѣво служенїе; и това така катѣ быдѣ, иѣвїсе патріархъ на сонъ стѣи апѣлъ Мѣрко повелѣваючи да тѣрси Григорїа дѣкона, кѣи то є прѣдъ малѣхъ вѣре дошелъ въ тѣмъ градѣ, и въ кѣща та на нѣкого именемъ Леондїа странствѣва, нѣго [рече] посвѣти архїєпископа, и испроводи го ко єлезвѣю: защѣ за тѣмъ потреба го Бгъ ѿ далѣче привѣде въ тѣмъ градѣ. На оутро то катѣ станѣ патріархъ о проводи поскорѣ, да тѣрси кѣща та Леондїева, и катѣ ѿ намери, выкна ѿ тамъ при себѣ Григорїа, и катѣ го испыта, кѣи є, и ѿ гдѣ є, после мѣ ѿкры, дѣто видѣ за нѣго иѣвленїе то, и церкѣвна та потреба мѣ каза, и нѣдеше го, да прїиме самъ свѣтителскїи.

А блаженный Григорїи сетї дѣмы те на оногѣва знаменѣсна и прозорлива старца, дѣто вѣше влїзѣ при Медїоланъ, какѣдъ мѣ прорече, защѣ иѣе прїиме самъ